

En aften i udkantsthillerens tegn

Ingrid Nymos anden roman, *Den røde hane*, er indstillet til DR Romanprisen 2025. Thybo-forfatteren gæstede Bogsalonen i Halsnæs, hvor hun fortalte om sit virke som forfatter. Halsnæs Avisen var med til forfatteraften på Café Karl-e.

Af Isabelle Lillium

En hedeølge har ramt Danmark, og luften i den lille foredragssal, som Café Karl-e har stillet til rådighed, står stille. Der er ingen ledige pladser ved de små røde- og hvidterneborde, bogsalonens tilhørere har forsynet sig med en kop kaffe og et stykke blåbærkage, sølvskeerne klirrer ivrigt på de hvide porcelænstallerkner. Alles øjne er stift rettet mod forfatter Ingrid Nymo, der står klar til at indtage den lille scene, oplyst af røde, gule og grønne spotlys.

Trine Stauning Willert, sekretær i Bogsalonen i Halsnæs' bestyrelse, træder frem.

Allerede i januar måned havde hun foreslået, at Bogsalonen skulle invitere forfatter Ingrid Nymo til forfatteraften i Café Karl -E, fortæller Trine Stauning Willert og uddyber:

-I 2021 læste jeg Ingrid Nymos debutroman *Kloster*. Og jeg er meget begejstret for måden, som Ingrid opbygger nogle mysterier på. Man går på *opdagelse*, når man læser Ingrid. Og i år blev Ingrid så indstillet til DR Romanprisen 2025 for sin anden roman *Den røde hane*, siger hun og tilføjer grinende:

-Nu er det anden gang, at en forfatter bliver nomineret til DR Romanprisen, efter vi har inviteret dem i Bogsalonen!

Der lyder latter og klapsalver fra tilhørerskaren.

-Kæmpe tillykke, siger Trine Stauning Willert, idet hun giver ordet videre til Ingrid Nymo.

Ingrid Nymo går op på den lille scene, hvor der er opstillet et lille bord, to kurvestole og en mikrofon.

Ingrid Nymo er en høj kvinde. Hendes lange kommunefarvede hår er halvt opsat med en beige satin scrungie. I begge ører hænger der flere guld og sølvøreringe, der matcher hendes sølvsneakers

-Tusind tak for invitationen, siger Ingrid Nymo og smiler. Mikrofonen runger.

-Jeg tror lige, jeg vil starte stående, så må vi se, om jeg skal sætte mig ned på et tidspunkt, siger hun.

Hun lukker øjnene og stiller sig under et grønt spotlys, der oplyser hendes ansigt. I et kort sekund ligner hun en vølv, der skal til at bryde ud i sang. Hun åbner øjnene igen. Foredraget kan begynde.

Ingrid Nymo: “Jeg stod i en livskrise”

Ingrid Nymo er født i 1992 og opvokset i Thy. Hun er uddannet ved Talentskolens forfatterlinje i 2016 og underviser i dag på Testrup Højskoles skrivelinje.

Det var et særligt øjeblik, der fik Ingrid Nymo til at påbegynde sin debutroman *Kloster*, fortæller hun.

På det tidspunkt befandt hun sig på en højskole, hvor hun gik på en skrivelinje. Hendes skrift, som hun kalder det, var præget af, at hun meget pludseligt havde mistet sin far, der døde af et hjerteanfald.

-Jeg stod i en livskrise og skulle samtidigt finde ud af, hvad jeg skulle efter højskoleopholdet. En dag poppede der en annonce op på en hjemmeside, hvor der var et billede af en ortodox nonne, klædt helt i sort, og som gik rundt i noget sne, forklarer Ingrid Nymo og tilføjer:

-Jeg blev meget tiltrukket af den her ensomme og isolerede skikkelse. Den sorte farve var nærmest som et udråbstegn i den hvide flade. Måske hang det også sammen med det sted, jeg var i mit liv. Alt det, jeg troede skulle definere min lykke ude i verden karriere, romantiske parforhold og familie var gået i opløsning på grund af sorgtilstanden, jeg var i.

Efterfølgende meldte hun sig som frivillig på et kloster i Rumænien. Og det var her, at hun påbegyndte sin debutroman *Kloster*.

Sort, rød, grøn

Ingrid Nymo er iført en rød bluse, sort nederdel og sort satinkimono. Hendes beige scrungie i håret lyser op under det grønne spotlys.

I både *Kloster* og *Den røde hane* går de samme tematikker igen, og det er tydeligt, at Ingrid Nymo trækker på sine egne livserfaringer. I begge værker møder vi en ung kvinde fra Thy, der har mistet sin far, og som forsøger at bearbejde livskrisen i forskellige kvindelige fællesskaber, såsom et nonnekloster i Rumænien eller hjemmeplejen i Thy. Og i begge værker spiller naturen en vigtig rolle i fortællingen.

-Jeg tænker meget visuelt, og jeg har brug for nogle meget konkrete billeder, som jeg kan skrive rundt om for at samle min fortælling. I *Kloster* er den gennemgående figur i min roman den sortklædte figur, der kan betyde lidt forskelligt. En kvinde klædt i en lille sort kjole forbindes med noget sexet og med noget frigørende. Men den sorte farve kan også forbindes med kyskhed og afholdenhed, som er den måde nonnerne bruger farven på. Og endeligt forbindes farven med sorg.

-Og for den nye bogs vedkommende fik jeg et gennembrud, da jeg fandt frem til den røde hane. Et gammelt udtryk siger, at når den røde hane galer ude på en gård, så betyder det, at nogen har sat ild til noget. Hanen kunne være et symbol på ilden, der raser og ødelægger alting, pyromanen, som er ude i mørket, men den kunne også symbolisere hovedpersonen Robertas brændende ønske om at blive mor, siger hun.

En ældre herre rækker en arm i vejret.

-Hvilken rolle spiller naturen i dine værker? spørger han.

-I begge bøger bruger jeg naturen som et forvandlingssted, som kan bruges til at portrættere nogle mennesker, som er forbundet med en specifik type af natur. Nonner ude i skoven for eksempel, hvor de er sig selv og har en mere fri kontakt til Gud. Og skoven bliver også et sted, hvor Linea (hovedperson i Kloster red.) kan mærke, at der er en forvandling i gang i hende, svarer hun og tilføjer:

-Og i *Den røde hane* beskriver jeg, hvordan naturen har påvirket thyboerne. Naturen er et sted, hvor man kan få adgang til sit indre følelsesliv.

“Wil do æ spis nøj år æ lagkage?”

Thy har en særlig dialekt, fortæller Ingrid Nymo, der selv er andengenerationsindvandrer i Thy. Hun taler derfor ikke selv thybomål, og i *Den røde hane* er det udelukkende de ældre thyboer, der taler dialekten.

-I *Den røde hane* bliver det tydeligt, at de ældre thyboer har haft en helt anden forankring i Thy end hovedpersonen Roberta. De har virkelig en følelse af, hvem de er, og dialekten er med til at forankre dem. Robertas møde med de ældre i hjemmeplejen repræsenterer en følelse af at høre til, som den yngre generation længes efter, men som de ikke bare kan overtage, forklarer Ingrid Nymo.

En kvinde rækker hånden. Hun forklarer, at hun har en søn, der har svært ved at finde ud af, hvor han hører til.

-Er det et generationsproblem, spørger hun?

-Det er et meget stort tema for mig at beskrive min egen generation. Vi er vokset op med en fortælling om, at vi fuldstændig selv kan bestemme, hvor vi vil høre til i verden, og at der er uendelig mange muligheder både med hensyn til uddannelser og rejser. Det udgangspunkt for at skulle træffe valg kan godt være ret udfordrende, forklarer hun og fortsætter:

-Jeg tror, at begge mine bøger på mange måder handler om at prøve at finde et sted at høre til og at have et fast holdepunkt i tilværelsen. Vi har ofte nogle ideer om, hvad vi længes efter. For Robertas vedkommende er det at få et barn, men det er måske i virkeligheden jobbet som hjemmehjælper og forbindelsen til de ældre thyboer, som tilbyder hende et tilhørsforhold og en vej ind i hendes hjemegn.

Vinderen af DR Romanprisen 2025 offentliggøres lørdag den 14. juni 2025.